

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei “Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

Sfinții Cuv. Sila, Paisie și Natan de la Sihăstria Putnei

Sfinții Cuvioși Sila, Paisie și Natan s-au nevoit în veacul al XVIII-lea în Sihăstria Putnei, loc de aspră nevoită și de liniște în care se retrăgeau cei mai aleși monahi putneni.

Sfântul Cuvios Sila s-a născut în anul 1697 în ținutul Botoșanilor, din părinți ortodocși, Ion și Ioana. A intrat ca frate începător la Schitul Orășeni (com. Cristești, jud. Botoșani), fiind foarte tânăr, de unde, în anul 1714, la vârsta de 17 ani, a venit la Sihăstria Putnei, unde a fost primit și apoi călugărit de starețul Teodosie. După trecerea acestuia la cele veșnice, starețul Dosoftei, noul părinte duhovnicesc al schitului, a rânduit să fie hirotonit diacon și preot, iar la scurt timp să fie tuns în schima mare. Ca ucenic și ajutor al starețului Dosoftei, ieroschimonahul Sila a purtat grijă timp de peste 30 de ani de toate cele necesare obștii, ostenindu-se, în același timp, la slujbele bisericii și la împlinirea pravilei de chilie. În toamna anului 1753, trecând la Domnul starețul Dosoftei, Cuviosul Sila a fost numit stareț de către mitropolitul Moldovei, Sfântul Iacob Putneanul. Ca părinte duhovnicesc al obștii, a înnoit viața duhovnicească a Sihăstriei Putnei, iar ca bun chivernisitor, cu binecuvântarea mitropolitului Iacob, a zidit o biserică nouă de piatră cu hramul *Buna-Vestire*, pe care a împodobit-o cu toate cele trebuitoare, precum și o nouă trapeză și chilii. Ajuns vestit duhovnic și povățuitor de suflete, Cuviosul Sila a fost prețuit atât de credincioșii simpli, cât și de domnitorii Moldovei Constantin Cehan Racoviță și Grigorie Calimachi, precum și de înalți dregători, egumeni și arhierei, pe toți povățuindu-i cu înțelepciune pe calea mântuirii. Sub îndrumarea sfântului stareț, monahii din Schit se îndeletniceau cu caligrafiera manuscriselor ce cuprindeau sfinte slujbe și importante scrieri ale Sfinților Părinți. Dintre ucenicii săi, cel mai cunoscut este episcopul Rădăuților Dosoftei Herescu. Ultimii ani de viață Cuviosul Sila și i-a petrecut în multe lipsuri și încercări, ca urmare a răpirii Bucovinei de către Imperiul Habsburgic, în anul 1774, și a îngrădirilor puse de noua stăpânire. Schitul nu avea cele necesare hranei monahilor și era nevoit să se împrumute de bani și alimente. Cunoscându-și apropiatul sfârșit pământesc, Sfântul Sila a pus povățuitor Sihăstriei Putnei pe Cuviosul Natan, apoi și-a cerut iertare de la toți. La 23 aprilie 1783, după ce se nevoise aproape 70 de ani la Sihăstria Putnei, Cuviosul ieroschimonah Sila și-a dat cu pace sufletul în mâinile Domnului, pe Care L-a iubit și slujit întreaga sa viață.